

איש השנה המשמיון

ה איש שהטביע את חותמו על שנת תשט"ו כמעט ונשכח השנה מלב כל. היא ביצע את מעשהו לפני למעלה מעשר שנים, שלם עבורו בהרותו. היה זה ד"ר קלאוס פיכס, מרגל-האטום היהודי שמסר את סוד פצצת האטום האמריקאית לסוכני הסובייטים.

מאז, משך עשר שנים. היתה האנושות בצל הפיטריה הלוהטת. פצצת-המימן רדפה את פצצת-האטום, פצצת-קובאלט איזמה פי אלף נסתמנה באופק. המדענים הכינו פצצה שיכלה לחסל בכמה שניות עשרה מיליון יצורים חיים; אנשי הג'א חישבו שבתנאים אלה שוב אין תועלת גם בפינוי ערים; מצביאי-האוויר תיכננו את הקליע המונחה שישא את הפצצה במהירות הבזק מסביב למחצית כדור-הארץ, ימסור אותה בדייקנות למקום-הפצצה.

ולפתע חלה התמורה הגדולה. לא התחולל שום נס: גם השנה לא הדביר המוסר האנושי את היכולת האנושית. אולם את אשר לא עשה הלב, עשה השכל. היה זה כאלו עצרה האנושות כולה לרגע גורלי את נשימתה, הסתכלה לתוך מעמקי התהום הנוראה אשר אל שפתה הגיעה, נמלטה ממנה בחלחלה. שני היריבים הגדולים הבינו סוף-סוף שלא חשוב כלל מי יצנח במלחמה הבאה — המנוצח יספיק לסחוב איתו תהומה גם את המנוצח.

כמו בסרטי המערב הפרוע, ישבו שני הגדולים כשאצבעור תיהם על הדקי האקדחים הטעונים. איש מהם לא העז לירות. כי כל אחד מהם ידע שאף אם יספיק לירות ראשון, ישחרר קרבנו בפרפורי גסיסתו את הי כדור שיהרוג גם אותו.

משך שנה שלמה בוקו קרני הראדאר של שני הצדדים לעבר האופק, לגלות את הנקודה הי שחורה שתבשר את התקרבות האויב. משך שנה תמימה חיו טייסי שני הצדדים בצל מפלצור חיהם, מוכנים להמריא בין רגע כדי לשאת את התגמול האטימי אל מרכז האויב. אולם הפקודה לא באה. הפחד הבטיח את הי שלום. כל עוד לא קמה מלכות השלום עלי אדמות, כל עוד לא כוננה ממשלת-כדור-הארץ, שי מש הפחד ערוכה טובה לשלום.

מ כוסה בזיעת פחדיה התעוררה האנושות מן הי סיוט של מלחמת-העולם, השי קיפה סביבה וגילתה שמהפכה יצרנית עצומה מתקרבת ובאה. המאורע הגדול של תשט"ו לא היתה העידת-הגדולים בניגבה, אלא העידת האטומנים שהתקיר מה באותה עיר שהיציג שלוחה. איש אינו יכול גם לחלום עדיין מה יהיו ברכות התקופה החדשה. האטום, הרוצח המתור עב, חזר למוטב והעמיד את נחו הכביר לרשות האנושות. הוא נתן בידי אדם את הכוח לכבוש את החלל, לנטוע את דגלו על הירח ועל כוכבים רחוקים, להתחרות עם אלוהיו בי שליטה על היקום. הוא נתן בי ידי נשק חדש לגלות מחלות ולי הדבירן, אולי להאריך חיי אנוש כפליים, למרוד בגורלו המר של בן-תמותה. אוצרי-הכוח האדיר של פיצול הגרעין, ואולי גם של המיווג הגרעיני, יתן את ידו למהפכת האוטומציה, להחלפת האדם בגולם, הוא מבשר תקופה בה יעבוד בן-אנוש שעות מעט טות בשבוע, ויכל סוף סוף להקי דיש את עיקר זמנו ועיקר מרצו לפיתוח עצמו.

אבי האנושות האדתי טעם מעץ-הדעת, נידון בשל כך לך אכול את לחמו בזיעת אפיו. בראשית תקופת האטום נטל בנו של אדם תפוח שני מאותו עץ, הרהיב עוז בנפשו לשבור את הקללה העתיקה, להתקין לעצמו גן-עדן של השפע וי הרווחה.

מ הפכה גדולה זו של תשט"ו, הרחקת מפלצת-המלחמה מפתחי האנושות והדברת האטום לצורכי האדם, לא היתה פרי גאוניותו של אדם אחד, גדול הדור. להיפך, הי תכונה האופיינית של השנה היתה התפכחות כללית, החזרת הגה האנושות לידי אנשים נורמליים, אבות-משפחה טובים שאהבו לשחק גולף או לשתות חזקה. איש יחיד מהם לא היה איש השנה בעיני האדם הישראלי.

כי בני ירושלים וידי-מרדכי, תל-אביב ותל-ירוחם, כמעט וי לא שמו לב למאורעות העולמיים. אולי חשו בלבם שקרה משהו, אילי רהשו במערפל תורה לגדולים. אולם אחרי עיון שטחי בכותרות הידיעות העולמיות, שקעו במאורעות קרובים הרבה יותר — באוזניהם הידהו רעם התותחים ע הגבול ושגנת הרמקולים של אסיפת-הבחירות, סערת הי רווחת סביב קלחת השתיחות והדממה הדקה באולם בית-המשפט: ישראל תשט"ו.

**בשנת השלום הראשונה מזה דור
נמלט בן-אנוש מתהום החיסול
וגילה כי ידי המלך אטום
עלולות להפוך את כדור הארץ
לגן-עדן חדש של רווחה ועושר**

